

[Justitsministeren]

re et eller andet gebyr på området reagensglasbefrugtning.

Lissa Mathiasen (S):

Der kan næppe herske tvivl om, at det for mange barnløse ægtepar er af stor betydning, at de har mulighed for enten via adoption eller via reagensglasbefrugtning m.v. at få et barn, og derfor kan vi da også godt tilslutte os princippet om økonomisk mere lige vilkår forstået på den måde, at vi er meget enige i, at det burde være billigere at adoptere et barn fra udlandet, sådan at vi kunne undgå den situation, som vi jo faktisk er i i dag, at ægtepar af økonomiske årsager ikke har mulighed for at adoptere et barn fra udlandet. Det synes vi ikke er rimeligt, og jeg tror heller aldrig det er påvist, at disse familier ikke i lige så høj grad som andre er i stand til at give et barn både gode, trygge og varme opvækstvilkår – tværtimod.

Men jeg må indrømme, at forslaget om, at problemet skulle løses ved, at andre familier, som netop også har problemer, skulle være dem, der betalte for, at barnløse ægtepar fik mulighed for at adoptere udenlandske børn, forstår vi simpelt hen ikke logikken i. Hvorfor lige dem? Hvorfor ikke lige så godt andre grupper, hvis man skulle følge den tankegang? Man kunne jo lige så godt have valgt at sige, at alle de, der har mulighed for at få børn uden problemer, uden behov for bistand andetstedsfra, lige så godt kunne deltage i en udligningsordning. Den vil jeg dog godt advare imod, da jeg ikke er sikker på, at den ligefrem ville virke befordrende for børnetallet herhjemme; det være blot sagt som en illustration af det ulogiske i forslaget.

Vi ønsker, at man fastholder princippet om, at der ikke skal være brugerbetaling i forhold til disse ydelser, hvorimod vi er meget positive over for en løsning, som er i stand til at give mulighed for, at barnløse ægtepar kan adoptere børn fra udlandet uden de økonomiske konsekvenser, som det har i dag. Vi vil meget gerne appellere ikke alene til Kristeligt Folkeparti, men også til regeringens om at prøve, om det ikke er muligt at nå frem til en løsning af problemet, således at det ikke er økonomiske årsager, der bestemmer, om man har mulighed for at adoptere et barn fra udlandet.

Pernille Sams (KF):

Forslaget har jo to sider: for det første indførelse af brugerbetaling for at få foretaget en reagensglasbefrugtning, og for det andet ønsker Kristeligt Folkeparti statstilskud til familier, som ønsker at adoptere et udenlandsk barn. Det ser efter forslagets bemærkninger ud, som om det for Kristeligt Folkeparti er to sider af samme sag, ligesom gyngerne og karussellerne er det. Det, man får ind på reagensglasbefrugtning, ønsker man brugt til adoptionsstøtte.

Men helt sådan kan vi altså ikke se på denne sag. For det første vil det medføre en ikke ringe administrationsudgift at få omfordelt disse forholdsvis beskedne beløb. For det andet mener vi, at de to ting umiddelbart hverken kan eller skal sammenlignes, ligesom vi ikke mener, at de nødvendigvis skal koste det samme.

Videre mener vi ikke, at tiden er til at indføre flere statstilskud, end vi allerede har i forvejen, og det beløb, man betaler for at adoptere et udenlandsk barn, går, som justitsministeren jo også nævnte det, ikke til det danske samfund, men til det land, som barnet kommer fra. På den måde kan man jo også sige, at der på området allerede er en gratisydelse fra dansk side, idet man ikke betaler noget for de danske myndigheders behandling.

Det andet led i forslaget: betaling for reagensglasbefrugtning, vil vi gerne medvirke til en belysning af under udvalgsarbejdet. Det er jo en del af en større diskussion, som også bør føres i Sundhedsudvalget, om vi skal indføre brugerbetaling for visse lægelige ydelser, som er mere serviceprægede end egentlig sygdomsbekæmpende. Det er en debat, som skal sættes ind i en langt større sammenhæng, og som vi meget gerne vil deltage i.

Margrete Auken (SF):

Jeg ved ikke rigtig, om det kniber med den humoristiske sans i Kristeligt Folkepartis folketingsgruppe, men man er sluppet igennem med at lave dette forslag. Hos os turde vi dårligt nok sætte det til debat, fordi vi vidste, at det ville udløse en sværm af vittigheder, som ville gøre, at det ville være svært at nå frem til en konklusion.

Man kunne jo gå videre i overvejelserne og sige, at de, der ikke får børn, strengt taget var dem, der skulle betale til dem, der får disse omkostningsfyldte børn, da der jo ikke findes